

200 ათასობდგან 400 ათასობდგან ძლიერ
 ათობდა. ასეთი კაცის ვერ დაიბოვი-
 დით. ამბობენ, რატომ არ დაუკუ-
 რეთ ამ ხმებს, ყოფიანმა 50,000 მა-
 ნეთი ასეცა ვილაქას, და სხვა ამ
 გვარ ხმებსა. მაგრამ ეს ხომ მარ-
 ტო ხმები იყო, და არ დამტ-
 კიკებულის და არ დასაბუთ-
 ბულის ხმებისათვის სად და ვინ
 დაუთხოვინათ, ან მიუციათ სა-
 მართლო? ამბობენ იმასაც, რა-
 ტომ არ იკითხეთ და არ გაიგეთ, რა
 ბოროტ-მოქმედებანი ჩაიდინა ყოფი-
 ანმა. აქა სთქვას, ამის შეტკობა
 ადვილი იყო, უნდა წასულიყოთ
 და თვითოველს მსესხებულისათვის
 გვეითათო. ამა რა გვგანებოდა,
 დაგვგარა თვითოველი მცხოვრები
 და გვეითონა, გვეთხარათ, რომელი
 თქვენგანი გაჭურდა ყოფიანმა? ამ
 ხმებმა რევიზია გამოიწვია. რევიზიამ
 კიდევ პირველ მისამდე სააგენტოს
 ვითარება სრულიად გამოიძია. მარ-
 გალი უწყსობა აღმოჩნდა, მაგრამ
 რევიზიის წევრნი ვერ შეთანხმდნენ-
 ორის აზრით ყოფიანს მცირე შეე-
 დომები ჰქონდა, ორის აზრით კი—
 თავი ანდრონიკაშვილისა და თავი
 კეკელიძისა აზრით, — ყოფიანს ისეთი
 საქმეები ჩაიდინა, რომელიც დანა-
 შაულიად სასწრაფო იყო. ის-
 კი უშუალოდ გამოარკვეა რევიზი-
 ამ, რომ ფული და სხვა კუთ-
 ვილობებიანი ბანკის ხელ-უხლებელი
 იყო 118 მანეთი გარდა, რომელიც
 შესაძლებელი იყო ანგარიშში არეუ-
 ლიყო. როგორც შემდეგ აღმოჩნდა,
 ფული გაიფლანგა პირველმისის, ე.
 ი. მეორე რევიზიის შემდეგ. მარტო
 იმ უწყსობების გამო, რომელიც 1
 მისამდე, მეორე რევიზიამდე, აღმო-
 ჩნდა, ყოფიანი 15 მისის ღებეში
 დაიხარეთ აქ ჩამოსულიყო. როცა
 ჩამოვიდა, ერთის კვირით სოფელში
 დავეთხოვთ, მაგრამ სოფლის ნაც-
 ვლად ბაქიაშვილს წასულიყო აგენტს
 მიწვევრთ თუკა ყოფიანისთვის, რომ
 ტუფლისში ჩამოსულიყო. მაგრამ ყო-
 ფიანმა გვზოვთ, ოთხის დღით კი-
 დევ დამითხოვეთო, დავიბოვიყო. 25

უდალათ ძალიან დატოვდა,
 ჰყარაულოდებოდა.
 ჯერჯერით იმსახურებენ,
 ავლენენ კარი-კარადა;
 დღეღამე მუხლ მოუღრტკი,
 უსმელ, უქმელი მარადა.
 საღადა ძველი ნანია,
 გაუქმული თვალად, ტანადა?
 ვინ იცნობს ცელი იმასში
 გათქმულს თორღავის ქალსაო,
 რომელიც თავის სიტურფით
 დამშვენებდა ცასაო...
 ვისაც ვერ გაუსწორებდა
 უკრთობდალ მოყუე თვალსაო
 და მის ღალს სიბამეხეთან
 ვერკ კი გაძრავდა ხასაო.
 *მამის ქალს თავი სად ასხოვს 18)
 აცვია რამე, თუ არა;
 შინ ბევრის მოთხოვნილობის
 აქ არა გაანძიარა.
 ერთხანად თმანი დაიჭრან,
 თვალ ცრემლიანმა იარა
 და მერე თავის თავისა
 აღარც რა შეუტყვიარა.
 გარუმდა, თავი დაჰკადა,
 მიჭერებოა მიწისა.
 მალ-მალე ფეხით მიუკვლევს
 საყვარელ მამა-მამისა;
 მის საიმედოს ხახონსა

18) მამის ქალი—საღადაო სიტყვაა მ-
 მისა.

ინგის გამგებამ აღარ მოუცადა ზე-
 დამხმეველ კომიტეტის გარდაწყვე-
 ტისა და დაადგინა ყოფიანის ნა-
 ცვლიად აგენტად სხვა დანიშნის და
 დანიშნა კიდევ ბანი მანსვეტოვი.
 (წაიკითხა მიწერილი წერილი ახალ-აგენ-
 ტთან, საიდგანადა სანს, რომ ყო-
 ფიანი ვალდებული იქნა აგენტო-
 ბიდავს). შემდეგ ყოფიანი ერთის
 თვით კიდევ დაგვეთხოვა. ამის ნება
 ატოლა ზენგანსა აქვს და არ შეგვე-
 ძლო უფრი გვეთუვა. ყოფიანმა და-
 კრა ფეხი დასაზღვარ-გარეთ წავიდა.
 თუნდაც რომ საზღვარ-გარეთ არ
 წასულიყო და ინგისი სმართლოდ არ
 მიგვეტოვა, მაინც არაფერი იქნებოდა,
 რადგანაც ფული უკვე გაფლანგული
 ჰქონდა. ეს ამბავი (ფულის გაფლან-
 გვა) შეუძლებელი იყო შეგეტყო,
 რადგან იგი ობერაკები, რომლის
 გამოც გაფლანგა იმის ფული, ყო-
 ფიანმა ანგარიშშიც დაშალა და წი-
 ზგანგებდა არსდ მო ხსენია. გაფლან-
 გვა გამოაშკარავდა მხოლოდ სემ-
 ტრებში და ოქტომბერში, რო-
 ცა თვით მსესხებელი გამოაცხადეს.
 ასე მოხდა საქმე. ჩვეულებრივ
 ნები არ ვიყავით გავგვეო—ყოფი-
 ანი სიყვარულს ჩაიდინდა თუ არა,
 ხოლო როდესაც ვაგივით ეს ყოფი-
 ანი უკვე საზღვარ-გარეთ იყო.
 შემდეგ რამდენიმე რწმუნებულმა
 კიდევ მოითხოვა სიტყვის წარმოთ-
 ქმის ნება, მაგრამ თავმჯდომარემ არ
 მისცა, რადგანაც საგანი უკვე გამო-
 კვეთილი იყო და საკითხი კრების ვა-
 საწყვეტად წარუდგინა, მიიღეს თუ
 არა იგი ამ მოხსენებზე, იმე, რა-
 გორც ზედამხმეველ კომიტეტსა აქვს
 წარმოდგენილი. ვინამაც განაცხა-
 და, რომ საკმის ვარაუდუვების დროს
 გამგებანი და კომიტეტის წევრები
 ხმის უფლება არ უნდა ჰქონდეთო,
 თავი ნ. ხ. ჩოლოყაშვილმა რასა
 კვარცხელი არ უნდა ჰქონდეთო, რა-
 ვადაცდა აქ ბოროტ-მოქმედება მომ-
 ხარდა და ამ ბოროტ-მოქმედების
 სურამდ თავისი მსჯავრი უნდა დას-
 ღოს, განაწინი უნდა დაადგინოს.
 თავი ა. გ. ჭავჭავაძე მსჯავრის და-
 სარებადა და განაწინის დასადგინად

და საკმისი ხიწყვასა.
 მაკრთება დატოვებანდება
 ნამდგომიარ ფეხზეო.
 იფიქრებს: „რადს ვეკეთებ
 მთა მგონებელი მზეზეო?“
 ხელები ჩამოუკვეთა,
 გახეკაღებდა ზეზეო.
 თან ამღვრეული თვალებით
 შორად დაიკრავს გზებზეო:
 ხომ არცინ არის ნეტარა
 გაღმობავლი მთებზეო?
 გაღის საათი, დღე, კვირა,
 დღიდა გრძობად მოკლე ხანია;
 ეს ხომ სხვა სთველიც თავღება,
 თერთად დაბერდენ მთანია;
 მაგრამ ნანატრი დროების
 ჯერ არა მოუტანია.
 ყინი-იქ 17) ჰქონდა ჩვენება
 წუხელ სიზმარში ნახული;
 ნეტა უცხადებდა რასა
 ის დლოკელი ჯვარცმული:
 მითომ ტყვე იყო ისევა
 ტურფად, თუ შურად ჩაქმული.
 ტან-თევა ია-იომისი
 სრულ ვერცხლის ზოზილიანი;
 საფურხედ წითლია ჰყვანდა
 ყვარვიან-უნაგრიანი;
 მითომ შეშოკრა, ვაფრინდა,
 თუ შეთისაკენ ვასწივა;
 მდევრისაც წამოუღვდა,
 17) ყინი—კარგი.

17) ყინი—კარგი.

საქიროა, რომ ბრალდებულნი აქ
 იყვნენ და მე-კი აქ ბრალდებულთა-
 განს არავის ვხედავ.
 დანასრულ, შეუღლის 12 სათ-
 ზედ, კრებამ შეიწინარა გამგებობისა
 ზედამხმეველ კომიტეტის მოხსენება,
 რომლითაც ბაქოს სააგენტოს ზარა-
 ბლის ერთი ნაწილი, სახელდობრ
 20,428 მან. ბანკის ზარზნდლო მო-
 გებიდან შეესებულა, მეორე ნაწი-
 ლი კიდევ ამ წლის მოგებიდან იქ-
 მნება შეესებულა.

28 აპრილს, დილის კრებებზედ,
 ა. ბ. საყვარელიძემ ლაპარაკი
 აღძრა იმის შესახებ, რომ შეცვლი-
 აღძრა ინსტრუქცია ბაქოს სააგენ-
 ტისათვის. საყვარელიძის აზრით, ეს
 ინსტრუქცია იმ როგად უნდა იქნას
 შეცვლილი, რომ სააგენტოს გამგე-
 ბის სხვა ვისმეს არ შეეღლოს ფულის
 გაფლანგვა, მოაზრება ან სხვა რამ.
 ლაპარაკი აღძრა აგრეთვე იმის
 შესახებაც, სააგენტო განყოფილებად
 იქნას გადაკეთებული, სხვაგანაც
 დაარსდეს სააგენტოებო და სხვანი.
 როგორც გამგებობის თავმჯდომარემ
 თქვა. ი. გ. ჭავჭავაძემ განმარტა, სა-
 აგენტოს გადაკეთება განყოფილებად
 შეუძლებელია, რადგანაც მაშინ უნ-
 და დაარსდეს ბაქოში ცალკე გამგე-
 ბაც, ცალკე ზედამხმეველი კომი-
 ტეტიც, ერთის სიტყვით, ახალი
 ბანკი, ამას გარდა არც ერთს სხვა
 სადაღო-მამულო ბანკს რუსეთში
 არა ჰქონია განყოფილება.

სხვათა შორის თავი მიქელაძემ
 იმასაც მიაქცია ყურადღება, რომ
 ბაქოს სამოქმედოდ ახალი რაიონები
 იქნას შედგინო, როგორც, მაგალი-
 თად, იმიერ-კასპის მხარე, დღესტა-
 და და სხვა და უსაყვედრა გამგე-
 ბას, რომ იგი ამ მხრივ არასა ჰზრე-
 ნავსო. როგორც გამგებობის თავ-
 მჯდომარის თავი ჭავჭავაძის მიერ
 წარმოდგენილ საბუთებდგან აღ-
 თქნა აღდა, ასეთი უშედეგობლობა არა
 ერთხელ აღუძრავთ, მაგრამ როგორც
 აუბურ, ისე უშედეგოდ მთავრობას
 ნება არ დაუღობთ თავი. ჭავჭავაძემ
 ნიქა დაუხაზა, იმდენ მიანიც არ უნ-

ცხენი ვერაღმ მსწივა.
 გამოვლენა და, დემტოთა,
 გული რა რიგად ატკივდა!
 „ნეტავი მომეცდარევიყო“
 ჰოქვა და მღუღარედ ატირდა.
 კრებადმო უსცხადებო,
 სიზმარო, თენებისაო!
 მალეგამდ მოგავი, მალეგავი,
 ცისკარო ტუტეებისაო!
 ღამე, იმასვე ჰფიქრობს,
 ნანა კვარსთან სისაო.
 მწუხარე არის უსიტყველად,
 ჰგავს ცარიელად გლოვასა.
 რა შეუძლიან იმდენი
 ცრემლების ჩამოთოვასა?
 ლეკები ხუთი გუნდა,
 შემოსხლდომოდენ კრასა;
 იფხაშეს, ტუტესაც გდღუღდეს,
 ის-კი ვერ ჰქამდა ვერკასა,
 ჰქედლობდა სვედის მალუვასა,
 რომ ვერვის შეეწინაო;
 ლეკებმაც ყური არ უღდეს,—
 ეგ სულ ემგებთაო.
 მაგრამ, როდესაც შეუტყვეს
 მტრემტად გულის რეგვაო;
 ეფხინათ, სისაცილად
 ეფხდეს, უწყესი თრეგვაო.
 შერე გადმოედეს ფანდური,
 უთხრეს: „იძღერე, ნანაო,
 მაშინ ხომ აღარ იქნება
 გოგონა შენისთანაო“.

18) საკომი—საკვამი—საკვამლე.
 19) ფრთიანი—ანგლოზი, რასაც მღრის,
 ხალხურია.

და დავკარგოთ და ხელშემწყობ დროს
 უნდა მოვეუცალოთო.
 დანასრულ, კრებამ დადგინა: 1,
 დანსრული ბაქოს აწინდელი სააგენ-
 ტო; 2, სოხოვოს გამგებობის ბანკის
 სამოქმედო რაიონის გაფართოების
 შესახებ აღძრას შემდგომობა მა-
 ბინა, როცა ამას აწინდელი მხებრებე-
 ლად დანახავს; 3) სოხოვოს გამგე-
 ბობას ყველა ამ კრებებზედ გამოთქმული
 აზრის მხედველობაში მიიღოს ინ-
 სტრუქციის შეცვლის დროს.

ამავე დღეს საღამოზედ კრებამ
 მოისმინა ზედამხმეველ კომიტეტის
 და გამგებობის შეერთებულ საქმე-
 ბულის მოხსენება განსაკუთრებულ
 აგენტების თანამდებობის დაწესების
 შესახებ. მოხსენების ძალით, აგენტ-
 ბი ბანკის სხვა და სხვა ადგილას
 ეყოლებო. მათი დანიშნულება იქნენ-
 ბა დამხმეველ კომისიის წევრებს
 მუშაობა გაუადვილონ და ადგილობრივ
 დამხმევის აღწერილობა მოახსენიონ
 ხოლომე. საზოგადო კრებამ, მოისმი-
 ნა რა ეს მოხსენება, მიიწინა იგი
 და დადგინდა იყოლიოს ბანკმა აგენ-
 ტები, იმ პირობით-კი, რომ ამ აგენ-
 ტების მიერ დაფასებანი დამხმეველ-
 ბა კომისიამ ან იმისმა წევრმა შე-
 მოწყობს ხოლომე.
 გუშინ წინ, 28 აპრილს, წინა დღის
 კრების ოქმის წაკითხვის შემდეგ,
 კრებამ ხელახლა ბაქოს სააგენტოს
 განაო ჰქონდა ლაპარაკი. ამ კრების
 დანსრულებით ანგარიშს არა ვებუ-
 დავთ, რადგანაც ახალი არა თქმუ-
 ლარა და ორატორებმა თითქმის
 ისევ ის გაიმეორეს, რაც 27 აპ-
 რილის კრებებზედ ითქვა.

მარტო ჩვენი ხმებისა

(წარმოდგენილი პარტიული დღესთან)
 მეორე წერილი.
 თქვენს წერილში სისარულად აღს-
 ებთ ამის შესახებ, რომ თქვენმა წე-
 რმა ანუ ქვეყნის წდას დათავად წე-
 სულ დღესასწაულებში განაწილეთ და
 ატრებებში მოაყვანა ჩვენს თავი-
 მოყრად საზოგადოება ლეკების
 მშენებარად გათხოვათა. აუგვასა გა-

საკიდად 18) კენკი მოვიდა,
 დავეცა ნანსთანაო;
 ახლა სხვა მოჰყვა, ახლა სხვა
 სდურთხლით, თანდათანაო.
 გულმა გაუგო, ხანონი
 დამქერის იქიდანაო.
 ისე აღიღდა, რომ სრული
 ცხროვამდ აიტანაო;
 დაჰკიდა უფედურება,
 ვინდა იმისთანაო?
 გულმა დაუწყა ფრილი,
 თვალემბა ილიკალიო.
 რა კარგი არის მოსული
 ტკილი იმედი ტილიო!
 კიდევ რომ კენკი მოვიდა,
 ფანდურისკ მიეტანაო,—
 ეთინა თუ შეთ ში იყო,
 განა აქ, ლეკებთანაო.
 დაჰკრა ფანდურს და დაჰძახა,
 ჰქედლობდა ვარდიქა სრულიო.
 რომ ვაგვეგონათ, ოტყალიო,
 „ფრთიანი ჩამოსულაო“ 19).
 ავაჰ, რა ბოლია, ამბობდა,
 ნანა, თორღავის ქალიო!
 მძი მამიკლეს ლეკებმა,
 მებრუნავს სისხლის ღვარიო.
 ხელად დაჰჭრენს, უბეს ჩამისნენს,
 იმით დაეჭურენ თანაო.

18) საკიდად—საკვამი—საკვამლე.
 19) ფრთიანი—ანგლოზი, რასაც მღრის,
 ხალხურია.

უგვარად მისი ნიჭი, მისი ჭკუა-გას-
 ნილხა, გახედვლობა და დღეს მოამ-
 გლასად უქდად ამ ჩემს პატარა ბე-
 ჭუნასაო? და მართლედ მოდი და ნ-
 გვეარდვას კაციო. დადგინდენ უმწე-
 ლებთა ბარბაშელის მუქანისა წე-
 კითხვა, ამა-კი თავისი მშენებარის
 გათხევა ვაგვად ატრებებს მოაყვანაო.
 იქდა, თქვენს ეს ჩემსა ვაგვას წარ-
 მატება გაცხარებთ და გასამხმეველ
 წერილს მომწერთო. თქვენ ეს წერი-
 ლის სხვათა მამკვებს სსამოქმედობა
 აღეწინაო, რომ დღეს უფრადღებს
 ატრებთ შეიას აღზრდას და არ გუეუ-
 თით ამ ატრებს დადგინას, რომე-
 თა ცხოვრებას სასაგა მსრტოდენ
 დაიმინოს, ადგეს და სკამოს, გააწარს
 და გამოაროს, მოკარფოს ჭორებს
 და ნადამდასხვადროს საზოგადოებას
 ჩაადგას და დახვაროს, რათა თავისის
 გარკვაობით უფრადღებს დაიმსხუროს
 საზოგადოება და სხვანი და სხვანი.
 მაგრამ ვაგვანებთ, რომ იმამდე მავ-
 სწყენდებოთ ეს სამეც როგორკასა და
 სიბრანს დროს წვევათ და გრუელთ
 მოახსენებენ თავათა წარსულს, გზას
 გუადღეს და აჩვენებენ დასაყვან
 კეთაღს. თქვენკი გახმხედით, თქვენ
 მკან, თუქვან ვერ გაუშვებოდა,
 მაგრამ მდღესათა, დღეთიარ და თქვენს
 შრომას დადარსებულთა სამეც და სო-
 ხარული მოსდევს. მოაგონეთ გორ-
 ნელა, ეს დალოკავი და ამაღლებული
 დღეს გრავებამ! დასსენეთ შესანიშ-
 ნავთა ცავთა დღენა და დარწმუნებთ,
 რომ დღეს სხედმეცხელებათა აღზრ-
 დად უფრო ჰუნდაო და ნყოფიარ
 შედეგ მოსდევს. დალოკავი და გურ-
 თხეულ თუას თქვენს მისწრაფება შე-
 იადის საზღვარედალ მაგრამ სქქეს და-
 ეუბარებო.

დათავად ატრებებში მოაყვანა
 ჩვენი დამსწრე საზოგადოება ლეკების
 მშენებარად გათხოვათა. წარმომადგე-
 ნა, და სისარულად, ეს ატრებებს უნდა
 გამოქვეყნა მაგ ნ— წდას ბადანსა!
 დღეს და ნუ გაცხარებთ დღესი გულს,
 მთელს თუქვანს ნუ ატრებთ სისარულას
 ეწესებოდა; დათავად გაშრევა დაამს-
 ხუნდა და როგორც გაშრევა დასიდა
 სისარულად დათავად ბოლომდე დიდს

სალოკად წამომიკვანის
 დავეცა ნანსთანაო;
 ქართლის მთის ვადსენესა 18)
 ვარც მარტუნებს ქარიო.
 ქარი-კი არა! ვინა ჰქონდა?
 ჩემი ცოლად-მარლოო.
 უთხარით ჩილოვლებსა,
 ხანონს უკარონ მხარიო 19),
 დაჰკიდა უფედურება,
 ვინდა იმისთანაო?
 მალე შეიკრტას ხბილო.
 სისხლის ნუ დღიონდებთან,
 სითუშო აღარ ვარიო,—
 თუ შების ხელ-უხლებლები
 უსჯულოთ ნების ვარიო.
 მარტოკი ნუ გეგონებთო:
 ხუნთი მტანინ სხვანაო.
 თუ შების გაუწყდათ მოთმენა,
 მსხლდარეთ საკვამთანაო;
 არ დათავა ნანსა, რომ
 მოისმია კარის ჯღარიო;
 ხანონს, ნიჭე ვადმონდენდენ,
 დაღდა ხმალ-ხაჯლის ჩხარიო.
 მივე-მოიქცენს ლეკები,
 აკვეს ფარდფარიო.
 ცოცხალი არიენ გაუშვებს,
 ცეცხლს მიუღვარეს წულიო;
 წამოიყვანეს ნანია,
 შინ მოიყვანეს ქალიო.
 არც თორღავს ვაგვარებთ
 არ შერჩენილი ვაგვარიო?

18) ვადსენეს—ვადსენის დროს.
 19) ჩილო—სალოკალი თუ შები.

